

Joan Rosquellas

Corasón
Corasón

Un programa de

TVen**3**

Aquesta obra és propietat del seu autor. La Societat General d'Autors i Editors és l'encarregada del cobrament dels seus drets de representació.

Corasón, corasón de Joan Rosquellas

Presentador: *(Amb molt d'entusiasme i somriure de dentífrici.)* Bona nit senyores i senyors. Bona nit *(Nom del poble)*! Avui tenim l'honor d'assistir, per primera vegada al nostre poble i a tota *(nom de la comarca)* a un programa de televisió que s'emetrà en directe des de el nostre escenari. Aquesta nit, les càmeres de TVen3 oferiran a tot el país el programa de més èxit i audiència de la televisió catalana: Corasón, corasón! I la decisió de oferir el programa en directe, des de aquest escenari ens omple d'orgull. Lluny de la fredor d'un plató, vostès, el nostre estimat públic, donaran a l'emissió del programa un caliu i una naturalitat que esperem facin d'aquesta una nit inoblidable per a tots: els presents i els espectadors que ens segueixin, des de casa seva, davant dels seus televisors.

Però malgrat que això no és un plató haurem de seguir algunes normes internes del programa que els hi explicaré molt breument. El nostre regidor els ensenyarà uns rètols per donar ambient. *(El regidor saluda i ensenya els rètols)* En veure el rètol vostès han de fer el que se'ls hi demani: aplaudir, riure o guardar silenci... És molt fàcil, veritat. Abans de res els voldria demanar un aplaudiment pel nostre regidor, els nostres càmeres i tot el personal tècnic i auxiliar, i a tot l'equip de Tven3 desplaçat fins aquí. Moltes gràcies!

La direcció de Tven3 vol agrair la inestimable col·laboració de *(el local o ajuntament del poble)*. Doncs bé, ara els deixo amb una mica de música ambiental i molt aviat començarà el

programa. El llum vermell de la taula del regidor indicarà que estem emetent. Quan això passi i s'encengui, pensin que estarem en directe i que tot Catalunya estarà pendent de nosaltres i de... (població). Bona nit i fins aviat!

Música ambient

El presentador desapareix emportant-se el micro però no l'ha desconnectat i se'l sent entre caixes.

Presentador off: Retoqueu-me et maquillatge, cony, que semblo la Carmen de Mairena! Què dius? Que tinc obert? La bragueta? Ah! El micro! Cony! És veritat!

-Mentrestant, a la seva taula, el Regidor ordena els seus cartells, d'aplaudir, riure, silenci. Treu una ampolla de vi i mig d'amagat fa un glop i després guarda l'ampolla.

-Un tècnic passeja per l'escenari arrossegant un cable elèctric, es para al centre de l'escenari, es grata sota la gorra, s'encongeix d'espatlles (no sap que ha de fer) i surt.

-El productor i la Secretària creuen l'escenari discutint.

-Torna a entrar el presentador.

-Entra la perruquera i li retoca el cabell.

-El presentador fa un gest al regidor, marxa la perruquera.

Presentador: Senyores i senyors, començarem d'aquí a un moment, a mi només em resta recorda'ls-hi que en uns segons, quan s'encengui el pilot vermell, estarem en rigorós directe. I ara els deixo amb la meravellosa conductora del programa, la presentadora més famosa de la televisió: Maria Teresa Quin... *(Noms segons l'actualitat)*

-Apareix la senyora de manteniment passant la mopa.

Presentador: Però què fa vostè?

Senyora: Cony! Netejar.

Presentador: Però, no veu que estem en directe?

Senyora: Ah, per mi no es preocupi, facin, facin...

Presentador: Marxi, per favor! Fora!

Senyora: Coi... Qui mal geni! Doncs res, facin el directe que jo ja netejaré en diferit. *(Surt molt digne però s'atura.)* Què puc saludar? Em faria molta il·lusió...

Presentador: Faci el que vulgui però marxi, coi!

Senyora: Vicenta, mira! Estic a la tele!

Saluda amb la mà, després fa una genuflexió molt exagerada i surt.

Presentadora: *(Des de dins.)* Què? Surto o no surto?

Presentador: Ehem... Amb tots vostès la presentadora més famosa de la televisió: Maria Teresa Quintana!

Entra i fa un parell de petons al presentador.

Presentadora: Moltes gràcies, Ramon! *(Al públic.)* Bona nit! Anem a començar. Endavant regidor...

Sona la sintonia del programa (Tema Corazón, corazón)

Entra corrents la maquilladora.

Maquilladora: Un moment! Un moment!

Presentadora: Què passa?

Para la sintonia

Maquilladora: El nas, dona! El nas li brilla! Què no ho veu?

Presentador: Va dona que ja anem tard! *(Quan la maquilladora ja ha acabat i fa per anar-se'n.)* Espera, cony, posa'm pólvores a mi també.

Maquilladora: A vostè no li brilla res.

Presentador: Passa cap a dins que t'ensenyaré el que em brilla!

Maquilladora: Escolti, no es passi o truço al sindicat!

Presentador: Millor truça a una amiga! Anem, lleona! *(Surten.)*

Presentadora: *(Que durant aquesta estona ha estat consultant les seves fitxes de presentació.)* Comencem o no comencem? Au, va regidor. Endavant!

Sintonia del programa

-El regidor fa gestos. Per molt que premi el botó no s'encén el llum vermell.

-Apareix el tècnic d'abans amb un cable amb l'endoll mascle fent gestos d'on l'endolla.

Para la sintonia. Tensió.

-Apareix per l'altre costat un altre tècnic amb un cable amb l'endoll femella, fa gestos al company i van l'un cap a l'altre. Quan sembla que podran endollar els cables no arriben. Fan força però res. Per fi un assenyala a l'altra que donin la volta per trobar-se darrera de l'escenari. Surten.

Presentadora: *(Molt enfadada.)* No! Això em passa per treballar a televisions cutres, óstia! A veure. On és el productor!

Productor: *(Entrant.)* Tranquil·la, carinyo. És un petit problema tècnic. Ja està. Ja s'arregla. Ja s'arregla!

S'encén el llum vermell i la presentadora no el veu.

Presentadora: Em cago en el programa dels collons!

Productor: *(Desesperat.)* Què ja està arreglat! Què estem dins! *(Surt.)*

Sintonia del programa

Presentadora: *(Adonat-se'n.)* Ehem... *(Gest al regidor perquè baixi la sintonia.)* Benvinguts a... Corasón, Corasón! El nostre programa de les nits del... *(Dia que toqui.)*

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Hem preparat per avui un munt de sorpreses, que estem segurs, els faran passar una molt bona estona. Tindrem invitats al nostre programa que intentaran trobar l'amor. Tindrem emocionants reconciliacions familiars... En fi! Aquesta nit veurem passar la vida mateixa per sota d'aquest focus...

I tot això amanit amb l'actuació d'artistes de renom internacional...

Però no avancem esdeveniments... Tot això i més, avui, en rigorós directe, aquí a "Corasón, corasón". I com sempre comencem amb una actuació musical. Avui, després de molt de temps sense trepitjar els escenaris de Catalunya reben a una gran dama de la cançó. Amb tots vostès i sortida directament de la presó... Isabel Pantoja! (Artistes a gust del director i del seus)

Rètol "Aplaudir"

ACTUACIONS 1

Actuació de "Isabel Pantoja". L'hostessa li dóna un ram de flors a la diva.

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

CASOS REALS – TOÑI (1a PART)

Presentadora: I després d'aquesta fantàstica interpretació, passem la primera invitada de la nit. Ella és diu Toñi i tot va començar amb la trucada al nostre programa de la seva filla Paqui. La Paqui està molt preocupada per la seva mare. Perquè la Toñi fa sis anys que està separada i en tot aquest temps no ha sortit amb ningú. La

seva filla, que vol que la seva mare sigui feliç, ens ha demanat que li busquem un nuvi. Rebem amb un fort aplaudiment a la Toñi.

Rètol “Aplaudir”. Rètol “Silenci”

Presentadora: Bona nit, Toñi.

Acompanyada per l'hostessa, entra Toñi, guapota però horterera.

Toñi: Buenas noches.

Presentadora: Bona nit. Seu si us plau. Com ja saps el fet de que tu estiguis al nostre programa és gràcies a la teva filla Paqui.

Toñi: Zi, ya la pillaré, ya!

Presentadora: Ha, ha. ha... Bé, tu ets separada, veritat?

Toñi: Si.

Presentadora: I d'això ja fa sis anys...

Toñi: Zeis años largos... Vaja, seis años sin bufar cullera, que dicen ustedes.

Presentadora: Doncs bé, gràcies a la teva filla, això es pot acabar avui mateix.

Toñi: Vamos, que usted quiere que hoy yo sople cuchara?

Presentadora: No, dona, no... Nosaltres només volem presentar-te algú i tu decidiràs si t'agrada per bufar... o pel que sigui. Ha, ha, ha...

Toñi: Bueno, vamos a ver...

Presentadora: Però la sorpresa és... que no et presentarem un possible nuvi... si no dos.

Toñi: Ay, Dios.

Presentadora: No, Dios, no, dos! Però ja veuràs... millor dit, de moment no els veuràs, si no que els sentiràs. Així podràs fer-se una idea de com són per la veu i la manera de parlar, després veurem si la teva primera decisió també és correspon amb el físic que més t'agradi.

Toñi: Ui, ui, ui, que lio... Madre mia...

Presentadora: *(A l'hostessa.)* Si us plau, acompanya a Toñi. *(A Toñi.)* Passa, a la cabina dels invitats. Des de allà podràs escoltar, sense veure, els teus pretendents.

Toñi: Vamos allà *(Surt amb l'hostessa.)*

Rètol “Aplaudir”. Rètol “Silenci”

Presentadora: I ara ha arribat el moment més emocionat. Conèixer la possible parella de la Toñi... Però nosaltres hem fet alguna cosa més que seleccionar un pretendent. Hem seleccionat a dos homes que aspiren a ser els promesos de la Toñi! Hem de dir que des de el mateix moment que la imatge de la Toñi va aparèixer al nostre programa, vam tenir un autèntic allau de trucades. Finalment per diferents motius, com la proximitat geogràfica, les possibilitats econòmiques, etc. ens van decidir per aquests dos candidats.
Rebem amb un fort aplaudiment al primer aspirant, en Gustavo!

Rètol “Aplaudir”. Rètol “Silenci”

L'Hostessa, que l'acompanya, el fa seure.

Presentadora: Bona nit, Gustavo.

Gustavo: Buenas.

Presentadora: Tu vas trucar immediatament en veure a la Toñi al nostre programa, veritat?

Gustavo: Si. Yo... Asin que la vi.. me dije, guau!

Presentadora: Bé. (*Gustavo es distreu mirant l'hostessa.*) Gustau! Gustau! Gustavo!

Gustavo: Mande!

Presentadora: Ai! Perdona. Te llamaba en catalán.

Gustavo: Diga, diga, que jo el català lo entiendo pero no me atrevo a hablar-lo...

Presentadora: ¿A què et dediques, Gustavo?

Gustavo: Yo soy cocinero.

Presentadora: Tens negoci propi, veritat?

Gustavo: A medias.

Presentadora: ¿Com a medias?

Gustavo: A medias con el cuñao.

Presentadora: Ah. És un negoci familiar.

Gustavo: No. El familiar es mi hermana. El otro medias es el cuñao.

Presentadora: Molt bé. Aleshores, la Toñi no s'hauria de preocupar per la cuina.

Gustavo: Hombre... en casa es diferente... le toca a la mujer eso de cocinar. Pero, vaya, si está mala ya le haré una tortilla... pero luego que limpie ella la cocina, que yo estoy acostumbrado a tener pinche.

Presentadora: Ai, ai, ai.. Quins homes... quins homes... Bé, seguim... Tu ets... (*consulta una fitxa*) tu ets separat.

Gustavo: Si, señora, pa servirla.

Presentadora: No! A mi, no. Això a la Toñi... Ha, ha, ha...

Rètol "Riure"

Presentadora: I tu com et definiries com a persona?

Gustavo: Moreno.

Presentadora: Vull dir, com definiries el teu caràcter.

Gustavo: Caràcter...?

Presentadora: Vull dir si ets un home de casa, familiar, o t'agrada sortir...

Gustavo: Ui! Yo soy de cachondeo, de mucho cachondeo. Però, eso si, a comer en casa, porque estoy del restaurante hasta... la coronilla.

Presentadora: Tu, Gustavo, tens fills?

Gustavo: Tengo dos hijas que viven con su madre y me chupan a mi los cuartos.

Presentadora: I que li diries a la Toñi perquè et triï com a parella?

Gustavo: Yo le diria que soy una persona, una buena persona y que soy muy cariñoso, pero que muy cariñoso...

Presentadora: Molt bé... ja veurem que opina la Toñi...

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentador: I ara, rebem al segon aspirant... Isidoro!

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Entra Isidoro amb l'hostessa que el fa seure. Els dos pretendents es miraran, de tant en tant, amb menyspreu.

Presentadora: Bona nit, Isidoro, benvingut.

Isidoro: Hola...

Presentadora: Tu també vas trucar molt ràpid, interessat en conèixer la Toñi, veritat?

Isidoro: Si, jo...

Presentadora: A veure, Isidoro, a què et dediques?

Isidoro: Yo soy taxista. ¡Como el Fari! (*S'aixeca i canta.*) ¡Ay, mi torito! ¡Mi torito bravo! ¡Tiene botines y no va descalzo..!

Presentadora: Molt bé. Molt bé. O sigui que d'entrada ja tens cotxe.

Isidoro: Ah, si. Y muy bien cuidao. Límpio y con sus llaveros colgando y sus cojines de ganxillo.

Presentadora: Bé. I, diguem Isidoro, tu ets... (*Consulta*) viudo. Veritat?

Isidoro: ¿Lo qué?

Presentadora: Viudo... Vull dir que la teva dona es va morir.

Isidoro: Si, pero, oiga, que yo no tuve nada que ver.

Presentadora: És clar, és clar...

Isidoro: Pues si, soy viudo desde hace diez años y claro... estoy un poco... necesitao.

Presentadora: Vaja, vaja, amb l'Isidoro, així que ets un home fogós.

Isidoro: Gos? No. Gos no tengo.

Presentadora: No... digo que eres fogoso.

Isidoro: Me parece a mi que si. Vaya... Eso, si todavía me acuerdo...

Presentadora: Home... d'alguna cosa te'n recordaràs, perquè tu tens quatre fills, veritat?

Isidoro: Si senyora, tengo cuatro hijos, dos hembras y dos machos... bueno, uno no mucho, ¡me cago en su padre!

Presentadora: Ha, ha, ha... Que bromista! Bé , bé.... I tu com li explicaries a la Toñi com ets. Vaja, com et definiries a tu mateix?

Isidoro: Pues... soy buena persona, muy limpio... y, ah! Un manitas. Soy un manitas!

Presentadora: O sigui que tu faràs totes les reparacions de la casa. Això està molt bé. És una manera de estalviar molts diners.

Isidoro: Bueno, de la casa también se arreglar cosas. Yo me referia que soy un manitas porque me gusta muchísimo meter mano. Ha, ha, ha...

Presentadora: Ai, ai, ai... Tots són iguals. Ja veig que tant tu com en Gustavo sou la mar de carinyosos...

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Doncs bé, ha arribat el gran moment. La Toñi, que ha estat escoltant sense veure els seus pretendents, segurament, per la veu i per les seves respostes, s'haurà fet una idea i potser ja estigui mig decidida... o decidida del tot. Ara veure'm com reacciona en veure'ls personalment. Qui serà l'escollit? Ho veure'm de seguida. Després de la publicitat!

*El regidor que està bevent, dissimula i ensenya el rètol “Aplaudir”.
S'apaga el pilot vermell. Se sent música o àudio d'esports.*

PUBLICIDAT (BLOC 1)

(Durant aquestes escenes totes les accions es fan a la vegada i col·locant les frases sense trepitjar-se.)

Regidor: *(Als tècnics)* A veure, vosaltres, vigileu ben les connexions i que no tornin a fallar.

Tècnic 1: Què fallar, ni fallar! El que passa és que de vegades hi ha danys col·laterals...

Regidor: Si, clar i després me les carrego jo.

Tècnic 2: Tranquil, col·lega, que el programa quedarà “dabuti”. T'ho dic jo.
(Surten.)

-Mentrestant, la maquilladora retoca a la presentadora.

-La perruquera ha sortit a pentinar en Gustavo.

Isidoro: *(A la perruquera.)* Escolti, i a mi què no em pentina? *(és calb.)*

Perruquera: *(Amb mofa.)* A vostè... pentinar-ho, no. Vaig a buscar uns rul·los i li arrissaré la cabellera. Serà possible el “beatle” descapotable aquest?

-La senyora de la netejat ha entrat a netejar amb la seva mopa.

-Entra la secretària

Secretària: Però, què fa vostè?

Senyora: Netejar, ja ho veu.

Secretària: Però ara no pot ser. Què no veuen que hi ha públic?

Senyora: Jo sóc personal de manteniment del teatre i netejo el teatre.

Secretària: Però no ara! Ja està bé! Fora!

Senyora: Val, val...

Senyora: *(Coqueta, assenyalant al públic)* Puc saludar?

Secretària: Faci el que vulgui, però ràpid!

-La senyora, s'avança, saluda molt digna i surt satisfeta.

-El presentador entra i va a insinuar-se a la maquilladora..

-L'hostessa entra amb un got d'aigua pels convidats. Isidoro li toca el cul i aquesta li dóna una bufetada.

-Entra el productor molt esverat i parla amb la secretaria que estava consultant unes notes.

Productor: Com és què encara no ha arribat? La mare que la va parir! I ara que fem?

Secretària: No s'amoïni que li donarà un patatús. Tingui, prengui's una pastilla. *(Li dóna i el productor se la pren.)* Ara telefono al seu representant. Tranquil, home. Tranquil. *(Surten.)*

Acaba la música dels espots.

Regidor: Preparats! Estem en directe en 4, 3, 2, 1. Dintre!

Sintonia del programa. S'encén el pilot vermell. Rètol "Aplaudir".

CASOS REALS 1 - TOÑI (2a PART)

Presentadora: Hola amics, ha arribat l'hora de que la Toñi conegui, cara a cara, els seus pretendents. Molt bé. Preparats? Endavant Toñi!

(Sintonia programa i rètol "Aplaudir")

L'hostessa acompanya la Toñi que mentre va a seure mira els pretendents i fa cara de voler-se morir. Els altres es posen bé)

Bé, Toñi. Aquí els tens. No sé si te'ls imaginaves així. Tampoc sé si ja tens pressa una decisió. Però ara si vols, els hi pots fer alguna pregunta per acabar de decidir-te.

La Toñi fa cara de no està convençuda. Sembla que cap dels dos li agrada

Toñi: Mujer, jo asín de seguro no sé... A ver *(A l'Isidoro)* Tu eres el cocinero?

Isidoro: No. Yo soy el taxista. *(Aixecant-se)* Pa llevarte al cielo en taxi! Y Olé!

Presentadora: Ja veig que t'ha agradat la veu de l'Isidoro...

Toñi: La veu, si... però ahora, no sé... lo veo muy chiquitillo.

Presentadora: Bé, endavant, què vols preguntar-li a Gustau?

Toñi: Tu eres el cocinero, claro... bueno... ¡Ay! Yo que sé...! A ver...Eso del restaurante da... bien... vamos, si da dinerillo?

Gustavo: Hombre, pues si. Vaya, que algún capricho nos podremos dar.

Toñi: Ay, es que no sé...

Presentadora: A veure, Toñi. Tenim preparada una sorpresa que et pot ajudar a decidir. Per què no consultes amb la teva filla? La tenim en aquest moment al telèfon. Paqui? Paqui?

Paqui (off): ¿Si? ¿Si? Se me siente?

Presentadora: Si. Et sentim perfectament.

Paqui: ¿Qué se me siente?

Presentadora: Que sí! Molt bé, Paqui. Ja veus que la teva mare no acaba de decidir-se. Tu que ets, entre cometes, la culpable de tot això potser que l'ajudis. Què vols dir-li a la teva mare?

Paqui (off): ¡Mamá! ¿Me sientes? Oye, mamá. Mira, que yo he hecho esto con la mejor intención. Y yo no puedo decidir por ti, pero te digo que lo que tu elijas, para mi estará bien elegido. ¿Me sientes, mamá? ¿Me sientes?

Toñi: Si, que te siento. Si. Y tu me vas a sentir a mi en cuanto que te pille...
(*Col-loquial.*) Oye, es que... a mí... no me acaba de convencer ninguno.

Paqui (off): Pues coge el más alto, mamá, coge el más alto. Ja sabes mamá. Ande o no ande, el burro grande.

Presentadora: Muy bien! Molt bé! Gràcies Paqui per la teva intervenció i el teu consell, ara deixarem que sigui la teva mare la que decideixi. Bona nit, Paqui.

Paqui (off): Bona nit... ¿Puedo saludar?

Presentadora: No, perdona, però això no queda massa bé al nostre programa... Adéu i bona nit, Paqui.

Paqui (off): Pues te saludo a ti que eres la presentadora más guapa i simpática de España. Mucho más que la (*Noms de l'actualitat del moment.*) Patricia y la Maria Rosa Quintana, y no digamos la Teresa Campos que cada día esta más gorda y además, ahora su hija, la Terelu...

Durant aquest parlament la Presentadora no ha parat de fer senyals al regidor de que tallés la comunicació, per fi, aquesta es talla de cop.

Rètol "Aplaudir"

Presentadora: Caram, Toñi, com li agrada parlar a la teva filla... Bé, la Paqui t'ha aconsellat que et quedessis amb el més alt. Vols que els teus pretendents s'aixequin?

Toñi: Bueno, vamo a ver.

Presentadora: Gustau, Isidoro, poseu-vos de peu, sis plau. (*Els concursants s'aixequen. L'Isidoro intenta posar-se de puntetes.*) A veure, Toñi, mira-te'ls bé.

Toñi: A ver... Ya está, Ya los he mirao.

Presentadora: Molt bé. Senyors ja poden seure. I ara ha arribat el moment de la veritat. A veure, Toñi, qui és el teu escollit?

Toñi: Pues... el cocinero.

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentadora: Aixeca't Gustau. I seu al costat de la Toñi. (*Va cap a la Toñi, es fan un petó i s'asseu al seu costat.*) Què et sembla, Gustau, estàs content?

Gustavo: Pues mucho, si señor. Esto és una real hembra! Vamó!

Presentadora: I a tu, Isidoro, no sé que dir-te... Però, no passa res. Ho has intentat i no has tingut sort. Potser una altra dia trobis la dona dels teus somnis.

Isidoro: Espero no tardar mucho porque estoy necesitao, pero que muy necesitao...

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

-El regidor comença a barallar-se amb algú. Una dona irromp al plató, donant una empenta al regidor que va per terra i comença a donar cop de bossa al Gustau, a la Toñi, a la Presentadora i a tothom que intenta detenir-la. Es la dona d'en Gustau.

Dona: Sinvergüenza! ¿Qué te has creído? ¡Yo en casa con las criaturas i tu aquí con una fulana!

Toñi: Oiga, senyora!

Presentadora: Si us plau, senyora, que estem en directe! Qui és vostè?

Dona: (*En Gustavo intenta amagar-se.*) ¡Yo soy la mujer de este desgraciado, que no sabe como hacerlo para salir en la tele y además con una pelandusca!

Toñi: Eso lo será su madre. So guarra!

Dona: ¿Yo, guarra? ¡Toma!

S'estiren del monyo i mentre la dona continua pegant al Gustau entra el presentador, l'hostessa i un tècnic que anirà per terra. Se l'emporten com poden però abans li arrenca la perruca que duia en Gustau. També surten la Toñi i l'Isidoro que va intentant abraçar-la.

Presentadora: Això no hi ha qui ho aguanti! A mi no se'm va contractar per fer el ridícul! Jo me'n vaig!

Productor: (*Entrant seguit de la secretària.*) No pots anar-te'n així! Què faig jo, ara?

Presentadora: Fes el que et doni la gana. Però a mi no expliquis. Jo em vaig a la Sexta! *Li dóna les targetes i surt.*

Productor: Ai, que a mi em dóna alguna cosa! Ai, que se'm parerà el cor!

Secretària: (*Agafant-li les targetes.*) Tranquil, tranquil. Ja veurà com tot s'arregla...

Productor: Ai, Ai...

Secretària: Vostè prengui's una pastilleta. (*La hi dóna.*) I posi's tranquil que jo m'ocupo. A veure. Sintonia! Sintonia!

Sintonía del programa.

La secretaria fa senyals perquè entri el presentador, quan aquest ho fa li dóna les targetes i l'indica que presenti ell.

Presentador: Perdonin... Són les coses del directe... i ara, per continuar el nostre programa tindrem l'oportunitat de veure actuar en directe a un dels fenòmens de la música actual. Amb tots vostès: Xxxx Xxxx! (*Al gust del director.*)

ACTUACIONS 2

Actuació de Xxxx Xxxxx. L'hostessa li dóna un ram de flors.

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentador: La nit continua i afortunadament la nostra companya, la incomparable Maria Teresa Quintana s'ha recuperat de la seva petita indisposició i la tornem a tenir amb tots nosaltres. Endavant, Maria Teresa!

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentadora: Gràcies, Gràcies... Continua el nostre programa... Corasón, Corasón! I ara es el moment de rebre a la nostre segona invitada. Rebem amb un fort aplaudiment a Rosita.

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Entra la Rosita amb l'hostessa i s'asseu.

Presentadora: Bona nit, Rosita. El teu és un cas molt especial... Tu tens un fill. I vens al programa a fer-li una petició al pare del teu fill. Veritat?

Rosita: Si, senyora.

Prenetadora: I què és el que desitges demanar-li?

Rosita: Jo he vingut a demanar-li al pare del meu fill, que "apechugui".

Presentadora: Que vols dir?

Rosita: Que doni la cara i reconegui el seu fill.

Presentadora: Però... el pare de la criatura sap que té un fill?

Rosita: És clar que ho sap. Però no vol saber res d'ell.

Presentadora: És a dir, que tu reclames que el pare del teu fill compleixi la seva obligació. Que el reconegui.

Rosita: Si. El meu fill té dret a tenir un pare.

Presentadora: Quina relació tens amb el pare del teu fill?

Rosita: Ara cap. Quan va néixer el nen, el vaig trucar i em va dir que no estava preparat per ser pare. *(Plora)*

Presentadora: Ja. I penses que ara ja estarà preparat...

Rosita: No ho sé. No ho sé *(Plora més i es moca amb molt soroll.)*

Presentadora: Aquest home, t'ha ajudat a mantenir el nen?

Rosita: Si. Però amb això no n'hi ha prou. Ni tant sols li ha donat el "apellidu" ...

Presentadora: Bé, Rosita. Així que tu esperes que el pare del teu fill vegi el nostre programa i és decideixi a assumir les seves responsabilitats.

Rosita: Si, senyora.

Presentadora: Que vols dir-li?

Rosita: *(A càmera)* Manolu! Sigues home! Tens un fill, t'agradi o no. La criatureta no es mereix això que li fas, Manolu...

Presentadora: Molt bé. Ara anirem uns moments a publicitat i després tenim una sorpresa per a la Rosita. *(al públic)* I vostès, des de les seves cases, nos ens deixin perquè encara queden moltes sorpreses a "Corasón, Corasón". **(Sintonia)**

PUBLICIDAT (BLOC 2)

-El regidor que està empinant el colze, dissimula i mostra el **Rètol "Aplaudir"**.

S'apaga el pilot vermell. Sonen els espots.

-La maquilladora retoca a la presentadora.

-Rosita, que segueix plorant, s'abraça a l'hostessa però el presentador que ho veu, aparta a l'hostessa i abraça la Rosita.

-L'hostessa parla amb els tècnics que entren.

Hostessa: Eh, vosaltres!

Tècnic 2: Què passa, titi?

Hostessa: Hi ha un munt de cables davant de la porta dels camerinos. Només faltaria que algú ensopegués i es fotés de lloros.

Tècnic 2: Tranquil·la, titi, ara els recollim.

Tècnic 1: Ah! I si algú ensopega... això són... danys col·laterals.

Hostessa: El que sigui. Però traieu-los d'allà. *(Surten els tres.)*

-La secretària va d'un costat a un altre parlant per telèfon.

Secretària: Com? Vostè és el seu representant i no sap on està? No ens pot deixar penjats! Què s'ha cregut! Jo el denuncio a vostè! I a ella, li foto un paquet que se li cauran les calces! *(Penja.)*

Productor: *(Entrant.)* Què? Ja ha arribat?

Secretària: Encara no...

Productor: Em cago en la Guàrdia Mora! A mi em en donarà alguna cosa. A mi m'agafarà un atac!

Secretària: Tranquil que tot té solució en aquest món. Tingui. Prengui's una pastilleta. *(La hi dóna i ell se la pren.)*

Productor: Però aquesta pastilla de què és?

Secretària: És un tranquil·litzant, home. Li anirà molt bé.

Productor: És que no em fa efecte...

Secretària: Ja li farà... Tranquil, tranquil... *(Surten.)*

Regidor: *(Comença a enganxar-se-li la llengua.)* Senyores i senyors... jo sóc el regidor i els dic... Preparats! Estem en directe en 4, 2, 3, 1. A dins!

Acaba la música dels espots.

S'encén el pilot vermell. Sintonia del programa. **Rètol "Aplaudir" a l'inrevés.**

CASOS REALS 2 - TOÑI (2a PART)

Presentadora: Ja tornem a ser aquí. I ara arriba un altre moment importantíssim del nostre programa. Recordem que la Rosita desitja de totes, totes, que el seu fill tingui un pare. Molt bé. Doncs, Rosita, et tenim preparada una sorpresa. Tot això podràs dir-li cara a cara al pare del teu fill. Un aplaudiment per en Manolo!

Sintonia del programa. Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci".

Entra en Manolo, amb l'hostessa, i una mica tallat va cap a la Rosita, que s'aixeca i es fan dos petons a la galta. S'asseuen.

Presentadora: Bé, Manolo. Tu has sentit, d'allà dintre estant, el què demana la Rosita. Què has de dir?

Manolo: *(Tímid)* Jo... Què vale... que té raó.

Presentadora: Així tu estàs d'acord en reconèixer el teu fill?

Manolo: Jo... *(S'amaga el cap entre les mans i plora)*

Presentadora: Estàs emocionat! És natural. Bé tranquil·litzat i digues... Et sens preparat per ser pare?

Manolo: És que jo... La veritat, he vingut per la meva mare.

Presentadora: Per la teva mare?

Manolo: Quan van trucar a casa, del programa, van parlar amb la meva mare i ella es va comprometre a fer-me venir.

Presentadora: A veure, a veure... Estàs dient que si no fos per la teva mare, no hauries vingut?

Manolo: Si...

Presentadora: Però, estàs disposat a reconèixer el teu fill?

Manolo: És què...

Rosita: Ja ho sabia, ja ho sabia... *(plora a crits i és moca amb molt de soroll)*

Manolo: És què vostè no sap... el nen...

Rosita: El nen, què?

Manolo: És que el nen...

Presentadora: Un moment ... sembla que em diuen alguna cosa pel "pinganillo" *(Escolta amb la mà a la orella)* D'acord, d'acord... que passi. Aquesta sí que és una veritable sorpresa per a tothom. Està aquí el teu fill!

Manolo: *(Aixecant-se, espantat.)* No! No!

Presentadora: Tranquil, home, tranquil... potser veient el nen, canviaràs d'opinió.

Manolo: No! No el vull veure! No el vull veure! *(Es posa darrera de la cadira.)*

- Rosita:** *(Plorant)* Fill meu, pobre fill meu!
Entra un "punk" d'uns divuit anys, amb una cresta de cabell vermella, vestit de cuir negre, ple de tatxoles i cadenes.
- Fill:** On és el desgraciat del meu pare? Vine aquí, mamón! *(tira una cadira a puntades de peu)* Dóna'm la pasta que em deus, desgraciat!
- Rosita:** Manolito, fill!
- Fill:** Deixa'm tia. Passo de tu! Però a aquest "capullu" el forado aquí mateix! *(treu una navalla)*
- Manolo:** Veuen perquè no el vull reconèixer!!!
- Fill:** Calla, cabró! Que si t'enganxo, a tu no et reconeixerà ni ton pare.
Gran aldarull amb el presentador, el regidor i la presentadora. Per fi surten corrents, el fill darrera del pare i la mare darrera del fill. La presentadora surt molt emprenyada.
Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci".
- Presentador:** *(Entrant per salvar la situació.)* No passa res! Ehem! Continua el nostre programa... malgrat tot... I ara, amb tots vostès... tota una senyora de la cançó!

ACTUACIONS 3

Actuació de Xxx Xxxx. L'hostessa li dóna un ram de flors.

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentadora: Com sempre dic, la nit continua i ara és el moment de rebre a la nostre tercera invitada a "Corasón, corasón". Rebem amb un fort aplaudiment a... Maria!

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci". *Entra Maria, amb l'hostessa, i s'asseu.*

Presentadora: Bona nit, Maria. Maria és aquí per complir un desig. Un desig molt important per a ella. Veritat, Maria?

Maria: Doncs, si. Ja no puc esperar més...

Presentadora: Expliquem-ho... La Maria, tenia una gran amiga. Fa molts anys que no la veu i ara ha decidit retrobar-la. Explica'ns, això, Maria.

Maria: Doncs, si. Jo tenia una amiga, una gran amiga... però... no sé... per coses de la vida... vam deixar de veure'ns fa vint anys.

Presentadora: Vint anys! I com és que després de tant de temps, ara has decidit buscar la teva amiga?

Maria: Coses que passen... L'altre dia estava remenant uns papers i em va sortir una foto d'ella. I no sé... des de llavors que no me la trec del cap.

Presentadora: Però com va ser que us veu deixar de veure?

Maria: No sé, coses de la vida... Ella va canviar de casa... Llavors noteníem telèfons mòbils ni res d'això... "Bueno", jo no tenia ni telèfon a casa. Total que va passar el temps i mira... vint anys...

Presentadora: I com us vàreu fer amigues?

Maria: A la fàbrica. Les dues treballàvem a un taller de costura i allà ens vam conèixer. Érem com cul i merda! Ai, perdó! Com carn i unglà...

Presentadora: Com de la família, vaja!

Maria: Això! Com de la família... Ens deixàvem la roba, els maquillatges, anàvem juntes de vacances, tot... tot con germanes....

Presentadora: Molt bé. El què passa, Maria, és que jo no puc assegurar-te si el teu somni és complirà, o no. Els productors del programa han fet tot el que han pogut per localitzar la teva amiga, però ni jo mateixa sé si l'han pogut localitzar. Tu, passa ara a la cabina, si ets tant amable...

Maria: Molt bé...

Sona la sintonia del programa. Rètol "Aplaudir". La Maria surt.

Presentadora: I ara, torna l'emoció. Veiem que em diuen els regidors... Hem trobat a l'amiga de la Maria? Si? Perfecte!

Rètol "Aplaudir". Rètol "Silenci".

Fantàstic! Em diuen que Conxa, l'amiga de la Maria, és aquí. Però, atenció, la Conxa no sap per què està aquí. Per a ella serà una gran sorpresa. Anem a gaudir d'aquest emocionant moment. Endavant Conxa!!!

Sintonia del programa. Rètol "Aplaudir". Entra la Conxa amb l'hostessa. Seu.

Presentadora: Hola, Conxa, com estàs?

Conxa: Parada! Quan en van dir si volia venir a la tele, em vaig quedar com... engarrotada! Engarrotada, engarrotada...

Presentadora: Per que tu no tens ni idea de per què estàs aquí, veritat?

Conxa: No, no... Jo pensava que era un càsting.

Presentadora: Doncs no. No és un càsting. És una sorpresa.

Conxa: Parada! Quan en van dir si volia venir a la tele em vaig quedar com...
engarrotada! engarrotada, engarrotada...

Presentadora: Molt bé, doncs, relaxat, relaxat...

Conxa: (*Fa contorsions.*) Ja estic, ja.... ja m'he desengarrotat.

Presentadora: Conxa, tu estàs aquí per que hi ha una persona que desitja veure't.

Conxa: Ep! Al tanto, eh! Que jo no vull merdés, eh!

Presentadora: Tranquil·la...

Conxa: No, no, que jo estic casada i el meu home és molt gelós. I a més m'està veient des de casa. Oi, Mariano?

Presentadora: No... La persona que et vol veure és una dona.

Conxa: (*Aixecant-se*) Lesbianismes tampoc, eh!

Presentadora: No, dona, no. Posat tranquil·la.

Conxa: Val! Ai! Ara que me'n recordo. (*A càmera*) Mariano, posa la rentadora!!

Presentadora: A veure, Conxa. Diguem, no tens cap idea de qui pot ser la persona que desitja veure't?

Conxa: Ni idea, ni idea...

Presentadora: Doncs mentre ho vas pensant, passarem a publicitat. (*Al públic.*) Després, quan tornem, descobrirem una autèntica sorpresa per a la Conxa.

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci" Sintonia.

PUBLICITAT BLOC 3

S'apaga el pilot vermell. Música espots.

-La perruquera pentina a la presentadora.

-Entren els tècnics seguits per l'hostessa.

-El regidor va bevent mig amagat i cada cop està més perjudicat.

Hostessa: Ja està bé, home, amb els maleïts cables! Gairebé em mato!

Tècnic 1: Què em mato, ni em mato! Això haguessin estat danys col·laterals...

Tècnic 2: Dabuti, tia! (*Surten.*)

-La maquilladora està retocant la Conxa. El presentador li dóna, a la maquilladora, un ram de flors. Ella es posa molt cofolla però una de les artistes que ha actuat, entra, l'hi arrenca de les mans i se'l emporta. La maquilladora, enfadada, li dóna una bufetada al presentador i surt. El presentador es toca la galta i veu entrar a la senyora de manteniment amb la mopa.

Presentador: Però, una altra vegada?

Senyora: Escolti, escolti... que jo he sentit el que deia abans allà dins, eh?

Presentador: Jo?

Senyora: Si, si, que estava vostè allà dins dient-li a la maquilladora no sé què “del polvo”... I si al teatre hi ha pols, després la bronca és per a mi..

Presentador: *(Cremat, tocant-se la galta i assenyalant cap a on ha sortit la maquilladora)*
Doncs res! Tranquil·la que ja no hi ha “polvo”. Au, fora! *(Surten els dos.)*
-Entra el Productor i la Secretària.

Productor: Encara sort... encara sort...

Secretària: Ho veu, home... Veu com tot té solució. Ja ha arribat i està en el seu camerino maquillant-se.

Productor: Gràcies a Déu... Escolta... Saps que em trobo molt bé? *(Mirant-la amb desig.)*
Perquè no anem al meu despatx a celebrar-ho... Tinc una ampolleta de xampany... Vine ràpid i ho celebrem... No triguís. *(Surt.)*

Secretària: *(Estranyada.)* Què li passa a aquest home...? *(Mira la caixa de pastilles.)*
Mare meva! Doncs no li he estat donant les pastilles de Viagra del meu marit!

Productor: *(Traient el cap entre caixes.)* Teresita!!! Vine dona, queestic com una moto!

Secretària: Ja deia ell que li donaria alguna cosa, ja... Bé... què hi farem... els miracles cal aprofitar-los... *(Surt.)*

Regidor: *(Trompa.)* Senyores i senyors... Cavalleres i cavalls! A les seves marques!
Estem en directe en 1, 3, 2... i... no, espera... en 4, 3 i mig, 2... 1i... Pa'dentro!
S'encén el pilot vermell. Sintonia del programa.

Rètol "Aplaudir" i de seguida "Silenci." Ho fa diverses vegades.

CASOS REALS 3 - MARIA (2a PART)

Presentadora: Ja tornem a ser aquí. Aquest és un altre moment importantíssim del nostre programa. Recordem que la Conxa està aquí per que una persona, després de vint anys no la ha oblidat. Molt bé. Preparats? Endavant!
(*Sona la sintonia del programa.*)

Rètol “Aplaudir”. *Entra la Maria, gran sorpresa)*

Conxa, aquí està la teva amiga de l'ànima!

(*La Conxa posa cara d'espantada, la Maria l'abraça molt fort.*)

I després de les abraçades, Maria, que has de dir-li a la teva amiga?

Maria: Què he dir-li? Doncs que ja la tinc. Que ja l'he enganxat! I que ara ella i jo passarem comptes!

Presentadora: A veure, a veure... Tu no buscaves a la teva amiga per que l'estimes molt?

Maria: Jo? A Aquesta bandarria?

Conxa: Ei, ei!

Maria: Tu a callar! (*Amenaçadora*) Que et foto una...!

Presentadora: Tranquil·la! Mare de Déu! Quin programa ens està sortint... (*Riu al públic.*)
He, he... A veure, Maria pots explicar-nos perquè volies trobar a la Conxa? i, sobre tot, perquè ens has enganyat?

Maria: D'acord! A aquesta... a aquesta paia, fa vint anys que la busco i no la trobava en lloc. Per això vaig escriure al programa. Però ara no se'm escapa (*Es fa un petó al puny*) Ho juro!

Presentadora: I perquè la buscaves?

Maria: Aquesta senyora... em va fotre el nuvi i els calés!

Conxa: Ui? Ui? Quins calés? Quins calés?

Maria: Els que teníem, jo i el meu nuvi, pel pis!

Conxa: Pel pis? Què dius? El Mariano no tenia ni un duro! Si jo li vaig haver de comprar el vestit de nuvi. I les sabates! I els calçotets! A més, ell em va dir que eres tu qui es va quedar els diners!

Maria: Jo? Jo? Només faltava això! Em vaig quedar més pelada que les rates! Sort en vaig tenir dels meus pares.

Conxa: Doncs et repeteixo que el Mariano em va dir que tu te'ls vas quedar.

Maria: Doncs et va enredar ben enredada.

Conxa: No em diguis que aquest mal parit del meu home tenia calés i no me'ls va donar?

Maria: *(Burlleta)* Toma!

Conxa: Només em faltava això. T'asseguro que pots estar ben contenta de què et prengué el nuvi. Quin home! No val per res! Ai! La de misèries que m'ha fet passar. A la taula, eh!?

Presentadora: Perdó. Potser no ve al cas... però no puc estar-me'n de demanar-li...
Expliqui'ns això de les misèries a la taula... I al llit, també ha passat gana?

Conxa: No... "bueno", normal...

Maria: Doncs jo recordo el Mariano com un home romàntic i apassionat...

Conxa: *(D'una revolada)* Tu el vas provar?

Maria: Jo? Escolta, nena, tu que et penses. Jo ja li vaig dir, fins després del casament, res de res! O sigui que el deuries enganxar amb força gana.

Conxa: Doncs no... normal, vaja...

Maria: No ho hauria dit mai! Un home tant fort, tant explosiu...

Conxa: Explosiu? Molta dinamita... i poca metxa! I ara resulta que es va quedar el diners i no em va dir res... Ara veurà!
(A càmera) Mariano! Mariano, truca'm ara mateix al mòbil! Truca'm i expliquem-ho! Mariano, que te la carregues! *(Treu el mòbil)*

Presentadora: Un moment, no és poden fer trucades als convidats...
Com? *(Parla pel pinganillo)* Quina nit de sorpreses! Tenim el marit de la Conxa, en Mariano, en directe per la línia telefònica! Si? Mariano? endavant!

Veü Mariano: Hola...

Presentadora: Estic molt contenta de rebre la teva trucada. Veig que ets un home que sap donar la cara. A veure, Mariano, que has de dir-li a la Conxa?

Veü Mariano: Hola, Pichirri...

Conxa: *(Molt emprenyada)* No em vinguis amb pichirris! Animalot! Expliquem, on són els calés del pis?

Maria: Els calés del meu pis!!!

Conxa: *(A la Conxa)* Però la meitat eren d'ell! Per tant meus!

Maria: Doncs, au! A repartir! A repartir!

Veü Mariano: De repartir res! Els calés són meus que me'l he guanyat, ben guanyats!

Conxa: Quina barra!

Maria: Serà desgraciat!

Veü Mariano: Fins ara si que era un desgraciat... Déu anys festejant amb l'una sense tocar-li un pel i vint anys casat amb l'altra sense deixar-se'l tocar.

Conxa: Quina culpa tinc jo de tenir mal de cap cada nit!

Veü Mariano: Doncs au!, guapa, a partir d'avui jo deixaré de ser un mal de cap per tu.

Conxa: Mariano, Mariano! No em treguis de polleguera! Mira que aquesta nit et pentinaré ben pentinat!

Veü Mariano: Aquesta nit ja estaré a tres mil quilòmetres, xata! I amb la butxaca plena!

Conxa: Mariano!

Maria: Deixa'l estar, aquests desgraciat. Els diners de fa vint anys, ara són una misèria.

Veü Mariano: Si tingués els diners, si. Però els vaig invertir en accions del Facebook i el WhatsApp aquest i acabo de vendre-les per una milionada. O sigui que passat-ho bé amb la teva amiga! Ah! I la rentadora ja la posaràs tu quan arribis a casa. I la meva roba, ja la pots llençar. Me'n he comprat de nova al Zara! Adéu, guapa!

Conxa: Mariano!!!

Maria: Mariano!!!

Les dues dones s'abracen plorant.

Presentadora: Avui hem vist desfilat la vida real per davant dels nostres ulls... Dues dones separades per un home i que, després de vint anys, se senten més unides que mai... per culpa del mateix home... *(A les dones)* Amigues, resignació...

Conxa: Què resignació ni que nassos! Anem a veure si enxampem aquest desgraciat!

Maria: Anem que li donaré els clatellots que no li he donat aquests darrers vint anys!

Conxa: Anem! Anem que a aquest, jo el capo! El capo!

Surten les dues dones corrents.

Retol "Aplaudir". Rètol "Silenci"

Presentadora: Desgraciadament, estem arribant al final del nostre programa.

Presentador: *(Que ha entrat.)* Des de aquí volem donar les gràcies a aquesta entitat que ha acollit les càmeres de Tven3, a tot el públic assistent al programa i, naturalment, als espectadors que segueixen les nostres emissions.

Productor: *(Entrant descamisat i molt content.)* I jo voldria donar les gràcies a l'inventor de les pastilletes blaves. Olé!!

Secretaria: *(Entra i se'l emporta.)* Tu passa cap el despatx que tenim molta feina! *(Surten els dos.)*

Presentadora: I no podríem acabar d'una millor manera. Amb l'actuació d'un gran artista de fama mundial, acompanyat pel ballet del nostre programa. Amb tots vostès: Xxxxx Xxxxx! *(A gust del director, gran xerinola final.)*

Actuació final i salutacions